

REDACTIA
strada Aulich Nr. 1
ABONAMENTUL
in Austro-Ungaria:
pe an 20 cor. pe 1/2
0 cor.; pe 1/4 de an
pe 10 cor.; pe 1 luna 2 cor.
de Duminecă pe an
4 coroane.
in Romania si
trăinatate pe an:
40 franci.
descrie nu se napolaza

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1
INSERTIUNILE:
de un sir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.
Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
inaltate în Arad.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Deveruri mărturisite.

In numărul său dela 26 Aprilie
no n., ziarul oficios săptămânal,
epitanitók Lapja, are un prea in-
cesant articol de fond, care tractează
spre „Invețatori și politica mun-
ci”.
In acest articol, între altele, se zice:
„Invețatorul, ori o spune pe
și înainte altora, ori nu, el nu
ste să încungiure să nu se ocupe
politica muncii. Și n'o poate în-
gînura din simpla și zilnică im-
egijurare, pentru-că zilnic, a-
voape în tot momentul se întâl-
ște cu muncitorii agricultori. La
miei merge țeranul, ca să poată
rio epistolă fiilor săi soldați. La
insul aleargă el la încheierea
tractului între tovarăși. Peste
nimeni, nici chiar notarul comu-
ni nu este într'o apropiere mai intimă,
cheștiile vitale ale poporului, —
invețatorul.
„Invețatorul cunoaște mai bine
iar și lacunele lucrărilor sevrșite
notar, și în general mai bine decât
care alt oficiu administrativ.
„Dar, aceasta își are cauza sa
pască.
„Țerănimea știe foarte bine, că
când invețatorul îl sfătuește, el
oral, nu-l de loc interesat; că con-
șterea invețatorului nu se face prin
de telegram; că, în sfârșit, nici umbra
necredere nu poate fi față de inve-
șatorului său.
„Și această sinceră și din inimă
ria încredere, invețatorul o și me-
pe deplin.”
Am ținut să reproduc cât se
te de conștiincios această parte din
colul amintit, pentru-ca să-l supun
decăpăt obiective a on. cetitori ai
ștelui ziar, însoțit de unele comen-
ti.
In chestii subtile și de princip,
ându-se, bine înțeles, numai pe ei
vedere, pedagogii maghiari au și
momente, când mărturisesc ade-
rul.
Dar, cugetând serios asupra ra-
turilor sociale, la cari autorul
estoridel ne îndrumă, ni se înfăți-
șază un tablou trist înaintea ochilor
letești — privitor la rolul și impor-
șța preoțimei, care, pentru acești
șani pedagogi, nici nu poate fi amin-
șă în cadrul unui asemenea articol.
ș? Când se vorbește de școala
șului popor, — biserica rămâne pe-al
șilea plan, ori chiar desprețuită?
ș Așa se vede, că în societatea
ș impatrioților noștri, preoții ori nu
șut la culmea misiunii lor, ori, ne-
ștând o „legătură intimă” în trecut,
ș poporul, azi dacă s'ar face pome-
ște de ei, este, că li s'ar cere, de
ș înainte, spriginul moral la ridică-
ș neamului.
ș Tabloul acesta, trecut prin prisma
ș ștelului unui neam, trebuie să-l plece
ș durere capul și să simtă stringen-
ș și-se inima de frica unui fatal de-
ș ștru.
ș Și, din această logică, autorul
ș șta, că poporul nostru are și el in-
ș ștelului său; că și noi prin ei con-
ș știm la luminarea fiilor țării; că

preoții, mână în mână merg cu
dîșii și unii fără de alții nu pot da
roade sănătoase și fericitoare pentru
popor.

La noi Români, preotul, care-l
însoțește în tainele legii sale stră-
moșești pe țeran, din leagăn și până
la mormânt; invețatorul, care-l lumi-
nează cu invețături și cunoștințe tre-
buitoare, pentru traiul trupesc și su-
fletesc, sunt doi factori, cari s'au nă-
scut, au crescut și trebuie să trăiască
în sufletul poporului, dacă dorește și
le zace la inimă binele și fericirea
lui.

Și, har Domnului, trecutul și
presentul acestor doi factori, privit
așa, în general, ne dau dreptul a
face concludii frumoase și înveseli-
toare pentru viitor.

Noi suntem dispuși a crede, că
autorul articolului din „Nęptanitók
Lapja” are dreptate și admitem, că
„invețatorul maghiar” în comuna
sa și la poporul său este uni-
cul și singurul factor demn de
încredere. Importanța politice de
muncă, înropită în felul și forma
articolului des amintit însă reduce
adeverurile psihologiei poporului la
un rol cu totul unilateral.

Adeverurile mărturisite în Ches-
tia intimității poporului cu invețatorul
lor însă au o latitudine mult mai
vastă. Subscriem cu amędouę mę-
nile, că singurii și cei mai autorizați
vistiernici ai sufletului poporului sunt:
preoții și invețatorii.

Și fiindcă acest articol este
oficios, trebuie să presupunem, că și
cei de sus se identifica cu el. —
Foarte bine. Rămâne acum să se
clarifice un lucru: Pentru-ce inveță-
torii și preoții noștri de pe sate
sunt considerați ca răsvrătitori și
rebelli contra statului, dacă înțeleg și
ei, în sufletul lor, rolul și răs-
punderea ce o au pentru luminarea,
deșteptarea și moralitatea poporului
român? Dacă țeranul român, ca cel
maghiar, vine la invețatorul ori la
preotul său după sfat, pentru-ce se
suspiionează și, în cazul cel mai
bun, în înfruntă, că pentru ce se ame-
stecă în politică?

Ori politica muncii nu este tot
așa de importantă ca și cea mili-
tantă? Așa? Atunci, în virtutea
libertății personale, a încrederii țera-
nului față de invețator și preot,
dați-ne și nouę lecții și sfaturi, să
facem dar „politica muncii”, dacă
întreaga manifestație psihologică a
poporului o îmbracăți în mantaua
aceasta! Atunci, în adevăr vom
crede, că dreptatea, echitatea și egala
îndreptărire se vor pune, în mod
sincer și neconturbat, în practică.
Dacă știți atât de bine cine formează
caracterul poporului, — și la voi
este numai invețatorul, — dați zor
la „politica muncii”; dar am ave
și noi drepturi la viață, și fiind
dornici de multă „muncă politică”,
deschideți invețatorilor și preoților
noștri ușile libertății și munca lor va
da roade.

Al. Muntean al lui Vasile,
preot.

Listele electorale. Ministrul ungarec
de interne a dat zilele aceste două dis-
pozițiuni de însemnătate principară în afacerea
listelor electorale. Una enunță, că lista
permanentă, relativ la alegerile de deputați
dietai nu poate fi compusă nici în mai
multe și nici în mai puține ca patru ex-
emplare. Că la care din notarii publici,
aparținători respectivelor cercuri electorale,
e a se depune lista permanentă a alegę-
torilor, — aceasta o decide comisia centrală.
— A doua dispoziție este următoarea:
Deoarece ce s'au ivit casuri, că comisiunile
exmise pentru conscrierea alegętorilor nu
lucrau în număr complet, ministrul de in-
terne dispune rigoros, că conscrierea alegę-
torilor are s'o facă fiecare comisie de trei
legal constituită spre acest scop, la con-
scriere trebuie totdeauna să fie de față toți
trei membrii comisiei și împreună au să
iscălească conscripția, ce se trimite astfel
comisiunii centrale electorale.

Din Delegațiunii. Sămbăta trecută două
subcomisiuni de-ale Delegațiunii ungare au
fost ocupate. Subcomisiunea pentru afacerile
externe a debătut în amănunte și a
votat atât în general, cât și în special bud-
getul ministerului de externe. Ear la propu-
nera referentului Falk, contelui Goluchowski
s'au votat încredere și recunoștință. A
doua comisiune (patru comisiuni întrunite)
a primit fără discuție budgetul provinciilor
ocupate și a votat încredere și recunoștință
ministerului comun de finanțe Kállay. —
Ambii ministri au răspuns mulțumind pen-
tru încrederea și elogiile aduse de subco-
misiunii.

„Gazeta” și „Tribuna”, ori mai
bine: d-nii V. Babeș și Coroianu-Tilea
par-că tot nu s'au înțeles deplin asupra
politicei „adeveratei ere noue”. Cei
drept, în chestia cu Memorandumul, „Tri-
buna” în seria sa de articoli își batea
mai alalderi joc în chip crud de cele
stăvrișite sub presidenția d-lui Dr. Rațiu,
intocmai ca „Luminătorul” pe vremuri.

In ceea-ce privește însă împăcarea
cu Ungurii, e la mijloc o mare neînțele-
gere. Astfel „Tribuna” scria în nu-
mărul său de Vineri următoarele:

„Oameni serioși între Români, cari
să creadă în împăcarea Românilor cu Ma-
ghiarii pe cale pacifică sau diplomatică
cum i-am zice, nu se va găsi nici unul.”

Dl V. Babeș scrie însă în „Ga-
zeta” de Duminecă:

„Alergăm spre prăpaste, care stă să
ne înghiță: D'aceea cred eu, că — este
indicată și chiar oportună o încercare, un
apel la adeverat și nepreocupat invețat
al lumii, de cumva mai există atari. —

„Astfel aș dorii eu să fim înțeles, dacă
mai poate fi astăzi și la noi vorba de o
bună înțelegere.”

„Nu atac, nu ură și dușmăniță, ci —
împăcare, și înfrățire caută, pe baza ade-
veratului adever.”

Pune-l va oare acum „Tribuna” și
pe dl Babeș între cei cari prin „înfră-
țire” vrea să tradeze neamul, ori va tă-
cea asupra acestet declarațiunii a d-lui
Babeș?!

Era nouă cea „adeverată”.

„Autorisată” dela Sibiu a ter-
minat seria de articole asupra ade-
veratei ere noue. Ultimul articol ne
dă ca pildă de urmat faptele lui Ho-
ria și Iancu, cari, dacă n'au ajuns
mai mult, era pentru-că în lipsa de
cultură și solidaritate a poporului
român, nu toți luptătorii i-au spriginit,
ci numai o mână de oameni a fost
la spatele lor.

Fapt!

Intrebăm însă: atât sub Iosif al
II-lea cât și după luptele lui Iancu, sub
Francisc Iosif, tot ce are poporul ro-
mân, nu oare prin monarch i-s'a dat,
prin deosebita bunavoință pe care
și-a știut s'o câștige un Șaguna?!

Atunci de ce, în seria de arti-
cole, „autorisată” pledează s'o rupem
cu politica tradițională, politică urmată
și de Horia, care umblase pe la Viena,
și de generația dela 1848?

Că autorul nu știe ce vorbește,
că la Sibiu merg lucrurile peste cap,
ori mai bine fără cap, rezultă de
altfel și din articolul final, în care,
între altele, „autorisații” mai scriu:

„Suntem scoși din cadrele legii și sun-
tem puși în imposibilitate de a pute face
parte din parlamentul maghiar, dupăcum
cer interesele poporului nostru; ear' dacă
am și intra, dacă am admite că alegerile
s'ar face fără pic de ingerență din partea
organelor statului, așa că pe lângă legea
electorală „neeuropenească”, ce există în
țeara noastră, am reușit totuși a trimite
vre-o 60 de deputați naționali: oare va crede
cineva că acestia ar pute da alt curs șo-
vinisului maghiar, care în chestia aceasta
e solidar, unul și nedespărțit?”

Vedem cu câtă tenacitate se luptă
Cehii față cu șovinismul german, care nici
pe departe nu e așa turbat și ilegal ca
cel maghiar, și se poate susține, că dîșii
sunt și acum încă tot așa de departe de
împlinirea dorințelor lor, precum au fost cu
atâtea ani mai înainte. Și care va fi finea?

„Se va decreta statarii pentru Bo-
emia și se va introduce absolutismul, de nu vor
ajunge pe cale parlamentară la alt rezultat.

„Și toate acestea, pentru-că cei cu
pânea și cu cutitul în mână sunt de păre-
rea, că dualismul nu-i permis nici să se
dădine măcar.

„Numai un desastru elementar, nu-
mai o repețire a înșenunchierii dela 1866
va fi în stare să nimicească această formă
sădreaptă de guvernament în monarchia
noastră, această expresiune modernă în
duet, acest „făt mort” al lui Beust.”

Cu alte cuvinte: Ungurii ne-au
scos din cadrele legii, noi să ne pu-
nem deci rău și cu Coroana. N'avem
nici un deputat în Dieta; prost are
să fie însă și când am ajunge 60.
Pentru-că, vezi D-Ta, ce mai atâtea
taravură cu parlamentul, lupta din-
tr'insul nu plătește nimic... Tot au-
torisații admit însă, că chiar chestia
cehă — ceva mai gravă ca a noastră
— se va rezolva pe cale parlamen-
tară... Cei cari au în mână fręnele
monarchiei, în primul loc Monarchul,
fin cu tările la dualism. Noi Români
să ne luăm însă la harță cu dualis-
mul și totul avem de așteptat dela
un desastru elementar, dela un nou
1866, care a creat dualismul și prin-
tr'insul heghemonia ungurească!

Rugăm pe Românii cari înțeleg politica aceasta și aprobă astfel de raționare, să ni-se anunțe, că de-or fi mai mulți ca dnii Coroianu și Tilea, noi depunem peana! Li facem adecă dlui dr. Rațiu concesia să presupunem că nu știe despre cele ce se scriu în ziarul său.

DIN ROMANIA

Sosirea Suveranilor.

Trenul regal a sosit în gara de Nord Vineri seara la orele 6 și 10 m. La oprire familia regală și cea princiară, împreună cu micii principii au descins pe peron, fiind întâmpinate de dl ministrul de război Iacob Lahovary și de dl general Algiu, prefectul poliției Capitalei.

Doamnele, soțiile ministrilor, au oferit flori M. S. R. ginei și A. S. R. principesei Maria.

M. Sa Regele era îmbrăcat civil. Aceiași costum purta și A. S. R. gală Princi pele Ferdinand.

După mai multe ră-punsuri la salutări, Suveranii intră de pe peron în sala de recepție, unde întrețin conversațiuni cu cei prezenți timp de 10 m.

La orele 6 și 25 m. Suveranii părăsesc gara pornind spre palat.

În prima trăsură iau loc cele două mici principese Elisabeta și Maria cu doica lor.

În a doua trăsură au plecat M. M. L. L. Regele și Regina, iar în a treia, A. A. L. L. Principele Ferdinand, Principesa Maria și Micul Principe Carol.

Pe tot drumul, până la palat, Suveranii au fost salutați cu entuziasm de mulțimea ieșită întru întâmpinarea lor. La palat au fost întâmpinați de o mulțime enormă.

Printre cei cari au întâmpinat la gară pe suverani, au fost și: I. P. S. S. Mitropolitul Primat, P. S. Episcopi ai eparhiilor de Argeș, Râmnic, Huși, Buzău; d-nii miniștri; d-nii C. Olănescu și C. Boerescu președinții corpurilor legislative; dl George Filipescu, mare mareșal al curții regale, dl Ioan Kalinderu, d-nii D. A. Sturdza cu d-na, P. S. Aurelian, C. Nacu cu d-na și d-rele; George I. Lahovary, președintele înaltei curți de compturi, dl Mandrea, președinte de secție la înalta curte de casație etc. etc.

Expozițiunile franceze.

Este interesantă o privire retrospectivă asupra expozițiilor franceze cari au precedat pe aceasta de acum, asupra industriașilor, cari au luat parte la dinsele și asupra suprafețelor pe cari le aveau.

În 1798, sub Directorat, prima expoziție reună în Câmpul-lui-Marte o sută zece exponanți și ținu numai trei zile.

Sub primul Imperiu avu loc o expoziție, ear' sub Restaurațiune și monarhia din Iulie, avură loc alte șase, dar' lipsesc orice date asupra lor.

În 1849 Expozițiunea se deschide la Câmpile-Eusee și iau parte 4532 exponanți.

Prima expoziție universală franceză s'a deschis la 1855 și grupă 24.000 de exponanți.

Apoi veniră cele din 1867 cu 52.000 de exponanți; cea din 1878 cu 53.000; cea din 1889 cu 95.000. În anul acesta sunt mai mult de 140.000 de exponanți.

Să vedem acuma suprafețele ocupate de Expoziția din 1900 și de cele dinaintea sa:

Expoziția din 1855 acoperia 168.000 de metri pătrați; aceea din 1867, — 687.000; cea din 1878, — 750.000, cea din 1889, — 960.000 de metri pătrați.

Se vede ce progres a făcut această întreprindere numai în timp de trei-zece și trei de ani. Cifra exponanților dela aceea epocă s'a întreit, ear' suprafața ocupată s'a îndoit.

Dacă acest progres se va accentua și în viitor, peste trei-zece, patru-zece de ani, unde se vor instala numeroșii aderenți?

Ziaristii Francezi.

Zilele acestea un colaborator al ziarului „Gaulois” a intervievat pe cel mai renumit scriitor francez, rugându-l să și dea părerea despre școlile de ziaristi, înființate de curând în Paris.

Emil Bergerat răspunde: „Ziaristul este un scriitor modern. Nu e nici mai mare, nici mai mic, decât cum îl voaște poporul. Dar ca să confirm acest adevăr, mi ar trebui un articol întreg sau chiar o carte.

„Toți scriitorii artiști al veacului acestuia au fost ziaristi. — cartea este vișul, ziarul e viața. Dacă vor rămâne câteva rânduri din ceea ce s'a scris în veacul acesta, numai ziaristicele vom găsi multumim, deoarece ce ziaristica împărtășește urmașilor evenimentele prezentului”.

Adolf Brisson scrie: Ziaristul prin faptul, că vestește adevăr, comite sau un mare bine, sau un mare rău. Invidiatul căci el poate să și desvolte liber cugetările. Dacă societatea ar fi bine organizată, ziaristul în etate de 50 ani ar pute părăsi ziaristica. La această etate s'ar retrage cu totul la

pensie, sau s'ar apuca să scrie tragedii, sau ar îmbrățișa cariera preoțască.

Iules Claretie zice: Ziaristul este a-menea ostașul de pe câmpul de război; ziaristul este o idee, ce mereu înaintează. Ziaristul e ostaș Când îmbrățește își a rată cu fală rănie. Ziaristul trebuie să știe totul. Despre toate lucrurile trebuie să se convingă personal. Ca să aibă însă cineva zăbolic cel puțin câte o idee bună, e greu lucru, într'adevăr.

Războiul buro-englez.

Spuneam, că o fi cam pripită bucuria la Londra pentru despresurarea Mafekingului. Știrile mai noue o confirmă aceasta.

Cu data de 21 Maiu se telegrafează anume din Londra:

Lordul Roberts cu data 20 l. c. raportează din Kroonstad, unde s'a oprit cu armata pentru a se prevedea cu hrana trebuitoare, — că n'are încă știre „oficioasă” despre despresurarea Mafekingului, deși aceasta o vestise o telegramă a agenției „Reuter”.

Ziarul „Daily Express” are informațiune, că tocmai acum a sosit la adresa ministrului de externe Salisbury o telegramă de la Krüger, care face din nou propuneri pentru încheierea păcii.

E interesantă și știrea ziarului „Times”, care spune, că lordul Roberts deocamdată s'a oprit la Kroonstad, unde va sta mai mult timp, ca să aștepte nou transport de muniție și de hrană pentru oștire. Numai după aceasta va porni apoi „repede” spre ținta ce și-a propus.

Această „așteptare” însă, după toate probabilitățile, nu se face de bună voie și nu numai pentru motivele raportate numitului ziar. Trebuie că sunt aci și alte cauze, mai serioase și mai grave, cari îl silesc pe lordul să stea loculul.

Tulburări pentru limbă în Belgia.

Firul telegrafic aduce știri despre tulburări grave și foarte serioase, ce s'au petrecut Dumineca trecută în

Bruxella, capitala Belgiei, din limbii. Casul este atât de grav, a produs mare consternație în întreaga.

Estă câteva amănunte.

Duminecă s'a ținut în Bruxella exerciții de artilerie, cari totdeauna împreunate cu sărbări imponente. Partea dreaptă, are caracter militar, însă iau parte la ea numai militari activi, garnisoana civilă, care e organizată în formele militare.

În câmpul exercițiilor, comandantul suprem a împărțit porunci și garnizoana civilă în limba de serviciu a armatei belgiene adică în limba franceză.

În contra acestei procedări garnizoana civilă însă a protestat energic și a protestat ca lor în limba lor națională flamandă li-se comande, și nu în limba franceză.

În Belgia nu e nouă această luptă pentru limbă. Este chiar un vechu curent terno în contra francismului și pentru carea de-acum a caracterului flamand național.

E destul să amintim, că la 1888, luptă îndelungată, legislațiunii i-a fost să introducă limba flamandă ca limbă oficială a statului; miliția însă a menținut mai departe limba franceză.

De aci urmează, că Dumineca trecută a erupt simțul pentru limba națională, comandantul li-a comandat și celor garda civilă — în limba franceză. Față de aceasta ei au denegat comandantului ce supunere.

Comandantul mai întâiu a cerut să domolească; neputându se aceasta, a vocat pe gardiștii civili să iasă din război și să se depărteze.

O mare parte a și p răsit terentul amestecat cu publicul de față; o altă parte însă a rămas și mai departe sub comandă.

Cel dintâiu începură acum a batjocuri și a insulta pe cei rămași de ei și soldați, creă-ce a produs tulburări de mari, încât a trebuit să intervină poliția. Deși însă în trupe numărul poliția a deținut pe mulțime de inși, — burările nu le-a putut înăbuși.

Când apoi, după încheierea exercițiilor, artileria a plecat spre oraș și garda civilă rămași la exerciții fraterniză miliția, — tulburările începură a lua dimensiuni și mai îngrijitoare. O războiă luptă geroasă izbucni deodată între cele două tabere flamande

FORMA TRIBUNEI POPORULUI.

Marsilieza la opera din Paris.

(În timpul războiului.)

(Urmare și fine.)

Venitul acestei seri atinse cifra de 13.000 de franci.

Faure, absent de la operă de aproape două luni, făcu Vineri (22 Iulie) o reintrare triumfală și neașteptată.

„Sosit din Londra, în ajun, zice „Figaro” de la 25 Iulie, el trebuia să repare Lunea următoare în „Guillaume Tell”. Dar întântat despre o indispoziție a lui Devoyod, se oferi să-l înlocuiască. La intrarea lui în scenă, ovație formidabilă. Duetul din „Amor sfînt al Patriei!” produse un efect ce nu se poate descrie.

„La finalul actului al treilea, Maria Sasse cântă Marsilieza cu succesul obișnuit. Când ea sfîrși, publicul cere ca Faure, la îndul lui, să cânte imnul național. Câteva voci strigară:

„Rinul German!”

„Cortina se lăsase; Faure, din delicatețe, voia să lase Mariet Sasse tot succesul. Dar publicul îndărătnicindu-se, cortina se ridică și Faure cântă Marsilieza.

„Decorul era pe jumătate ridicat. Pe scenă, dăntătorii, unii în costum de oraș, alții în costum de balet, mașiniștii, lampagi, și în fine toată lumea era amestecată cu

corurile, și pălăriile și șepcile se agitau în aer, la refren, în mijlocul tichiiilor neapolitane.

„Conform tradițiilor lui Nourit, Faure și corurile zic în genunchi cupletul: „Amor sfîntul, și se ridică la refrenul: „La arme, cetățeni!”

„Efect trăsător.”

La reprezentația următoare, Maria Sasse, puțin satisfăcută de această interpretare a „Marsiliezei” în partidă dublă, cedează locul lui Faure, care cântă singur imnul național.

Printre auditorii se află Gambata, Clement, Laurier, Garnier-Pagès, etc.

Mercuri 27 Iulie, după ce Faure a cântat Marsilieza, publicul cere „Rinul German.”

„Rinul German (Figaro de la 30 Iulie), deja studiat de coruri și de dl Faure, trebuia să fie repetat de orchestră după spectacol. Așa-dar nu era gata. Nici regisorul, nici comisarul de poliție n'au putut interveni; s'au hotărât să ridice cortina, și dl Faure a cântat cu notele în mână, însoțit de coruri, după ce se făcu anunțul următor:

„— Domnilor, după spectacol trebuie să se facă o repetiție a „Rinului German”; ea se va face înaintea D-voastre.

„Entuziasmul a fost foarte mare; toți Faure, obosit și nemulțumit, n'a continuat reprezentanția „Mutei”; dl Caron l'a

înlocuit în cele din urmă două acte”.

Vineri, 29 Iulie, afișul Operei era conceput astfel:

„Cele dintâiu patru acte din „Muta din Portici”, „Rinul German”, de Alfred de Musset, musica de Delieux, de Dl Faure și corurile”.

Insemnăm că afișul nu pomenia nimic de Marsilieza.

După actul al doilea din „Muta din Portici”, „Rinul German”, adevărat tablou patriotic, cu mișc în scenă militară de către soldați adevărați de linie, mobili, cuirasierei, sauvii, etc; Faure cântă în rol de locotenent de mobili.

După poezia lui Musset, el cântă Marsilieza, împreună cu Maria Sasse, revenită la sentimente mai bune.

Un incident: pe bulevardul Montmartre, în fața Bregantului, mulțimea face o ovațiune călduroasă unui detașament din regimentul al 25 lea de linie, care trecea în ținută de campanie.

Unde se duceau acești viteji?

Pur și simplu la Operă, pentru a fi-gura în „Rinul German”.

Dl Francis Oswald, în „Le Gaulois” de la 14 August, povestește un incident curios, căruia îi dă loc, la Operă, audiția „Rinului German.”

„Pe când sala întreaga reclama într'un mod sgornos cântecul patriotic al lui Al-

fred de Musset, un spectator de la orchestra începu să protesteze cu violență.

„— E ridicul, — strigă el; — am aici ca să a cult „Muta”, ear nu „Rinul German” al D-voastre, și mi-am plătit loc.”

„El nu terminase, când un domn sculă naintea lui și îi luă pălăria, în el aruncă un ludovic. Într'o clipă, fu o lanșă de ludovici, de piese albe și de bani. Pălăria se umplea cât vedea cu Stringătorul improvisat vârsă atunel zic pe genunchii, alții pe capul spectatorului arțag's, tot conținutul pălăriei.

„— Ți-ai plătit locul? Ține! Bă despăgubit, lasă-ne în pace!

„Fu un tunet de aplauze, de răzbatjocuri, în fața cărora spectatorul trebuia să cedeze. Zăpăcit, asurzit, necăce atitudine să ia, el părăsi locul și

„Muta din Portici”, „Marsilieza”, „Rinul German”; un asemenea spectacol, asemenea moment, și cu interpretul pe l'am numit, nu trebuia mai mult, pe ca sala Operei să fie peste măsură la fie-care reprezentațiune.

Astfel, dl du Locle, directorul Operei Comice, mai puțin favorizat, strigă seară:

„— Are noroc, Perri! Ală! Face cu orice; ar face și cu o epidemie cu vârsatul!”

Tabian și tăiau unii într'alții fără să se rădă din ei cădeau amețiți și rădă sângerile ceara și oala.
 Poliției, câlare și pe jo, scoaseră în și săbiile și deteșă năvală asupra mei, tăind în dreapta și în stânga, ca împăștie pe tulburători. Oare întregi a acest marel între frați, dar potolirea re fu peste puțină. In cele pin urmă a totuși a-i împăștia, rămânând lacuri sânge pe câmpul de luptă. Poliția a a nte de inși dintre tulburători.

Dela Enciclopedia-Română cetire.

— UNA LA ZI. —

Foucault (pron. Fuco) — fizician francez.

Vol. II. 389.

Notă. Et vezi, domnule „Golehrter”, de com un manual de fizică, te convingeai că pe un francez îl cheamă Foucault, și nu-l ai cu al. Un băiat mai isteț, care ar voi de cine a fost Foucault, înzădar ar căuta în Enciclopedia să dea de el.

Noutăți

Arad, 22 Maiu 1900.

Comandantul corpului de armată VII Timișoara, cavalerul Ludovic Schwitzer, aeri în Arad, pentru a inspecta tr-garnizoanei locale.

Nou comandant al districtului honve-Comandantul districtului II. al honve-Wilhelm, Pacor din Seghedin, care de și în serviciul activ al armatei, se pe în pensie și în locul lui în curând a nămit generalul Dan-el Valentin, ac-Comandantul garnizoanei din loc.

Neamurile încrează din răzpuțeri. Ce lusa? Injurături, ca la ușa cortului, și calomnii, cari, de o săptămână ce mai ales, umplu coloanele atât ale destul timișorean, cât și ale „autori- din Sibiu. Aceasta din urmă a în numările de Sâmbătă și Duminecă până și foia tot cu batjocuri la episcopului Goldiș și a tuturor șitor din diecesă Aradului.

Azi mâne „Tribuna” o să umplă și a IV-a cu asemenea marfă de a unilor.

„Autorii, Mutel” împărțășiau frește noro-cesta; dar... nu profitau de el. Într'adevăr, chiar de la 25 Iulie, dl directorul Acedemii de muzică, pri-în același plic, următoarele două scri-

„Scumpul meu amic, Vreau și eu să-mi aduc obolul. Ne fiind destul de tînăr pentru a sbura la meară, mă gândesc, cu înduioșare, la a-cari mai fericiți, se duc să apere dra-și renunț, în favoarea lor, la dreptu-șupra beneficiilor „Mutel”, cât timp Mar- și va reface succesul.

„Amicitie.
 E. Auber”.

„Scumpe Domnule,
 Mă asociez, din toată inima, la go-șă idee a excelentului nostru Auber, și ca el, la drepturile mele asupra

„Urmand astfel, cred că fac ceea-ce făcut de sigur, dacă ar fi trăit încă, regretatul meu soț.

„Cele mai bune sentimente ale mele.
 „Vedeva Scribe”.

„Ea văzut mai sus, că „Muta” „Ritul” figurau singure pe afișele Operei. „Marsilieza” n'avu aceeași favoare de primele zile ale lunii lui August.

„Cu această ocazie „Rappel”, dela 7
 „... și cea:

Hoția lui Krivány. Actele privitoare la hoția lui Krivány și adunate de pe-un timp de 10 ani de exmisul ministerial, au sosit deja la tribunalul din Arad de la ministrul de interne. Pe temeiul acestora judele instructor Nyiró continuă acum cercetarea sau interogatoriul, care va fi probabil vr'o trei săptămâni. După cercetarea de până acum, suma furată din banii comitatului se urcă la 1.200.000 de coroane. Pertractarea finală va fi în luna Octomvrie. Acest termen însă cu greu îl va ajunge genialul domn și hoț Krivány, pentru că — așa se spune — e greu bolnav.

Necrolog. Ni se trimite următorul anunț de moarte: Ion Ciocan, profesor de universitate și deputat dietal ca soț, Leon Piciu, conducător la cartea funduară cu soția sa Maria ca părinți, în numele lor și al tuturor celorlalte rudeni cu inimă înfrântă de durere anunță pro-a de timpuria trecere din viață a preaiubitel soșii, resp fice Amalia Ciocan născ. Piciu, întâmplată după lungi și grele suferințe Duminecă, la 13 Maiu st. n. 1900, la 9 oare a. m. în Năsăud, în anul al 40 lea al vieții și al 18 lea al fericitel căsătorii, împărțășită fiind cu sfintele taine ale muribunzilor. Rămășițele pământești ale s-umpel decedate s'au așezat spre vecnică odihnă Marți, la 15 Maiu după amiază, la 2 oare în cimiteriul parochiel gr.-cat. din Năsăud. Fie-1 țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Un dascăl brutal. Din Timișoara li-se raportează foilor maghiare un cas de bar barie, care numai pe timpul invaziției spaniole se mai putea întâmpla. Este vorba de un învățător, anume Tökés Gyula dela școala din Székelya, care numai numele de învățător nu-l merită. Nobilul dascăl patriot adevăc — așa se spune în foile ungurești — pedepsește pe micii școlari în chipul cel mai groasnic din câte cunoaște; îi sileștesă înghită bucăși de lemn, de plumb și de tinichea. Un cas îl și spun foile: pe elevul Ioan Balint l'a pedepsit zilele trecute astfel, că l'a aplicat bietului școlărel deodată 40 de lovituri cu băta și apoi l'a mai silit să înghită și găluște din hârtie de plumb. Elevul a fost dus acasă aproape mort și acum zace foarte greu bolnav. — Câte vor fi ca-surile nedescoperite încă!

Cât mistne capitala ungară într'un an? Singur numai pentru lucrări de comunicațiune, capitala ungară are să cheltuiască în anul viitor 7,109,682 coroane. Atâta s'a proiectat din partea oficiului de inginerie. Și anume: pentru pavarea, canalizarea și regularea strădelor 5,258,982 coroane; pentru măsurile în contra vîrsării de apă, 274,000 coroane etc.

Un plan monstru. Conducătorii învățămîntului din Budapesta au prezentat zilele trecute comisiei școlare a capitalei — „resdențe” ungare un plan, prin care nu cer mai mult, de cât ca: d'aci încolo

„Opera s'a hotărît în sfîrșit să pună titlul, „Marsilieza”, pe a ș.

„Ea a bine voit chiar a adăoga, că Imnul Național va fi cântat, nu numai de dna Sasse și coruri, dar și „jucat” de corpul de balet.

„Marsilieza” jucată este o surprisă, pe care numai dl Perrin trebuia să ni-o reserve,

„Pe cînt pasul Cîntecului plecării?”

La 8 August se aude la Operă, pentru prima dată, „La Frontieră”, de Gounod.

„Rar am văzut, zice „Gaulois”, dela 10 August, o emoțiune ca aceea a publicu-lui Operei aseară.

„Cu vocea adănc vibrantă de patriot-ism, Maria Sasse a cântat „Marsilieza”, în mijlocul strigătelor de entusiasm ale mul-țimii.

„Apoi Devoyod a înaintat, foarte mar-țial, în costum de Zuav, și a intonat noul cântec al lui Gounod, „La Frontieră”, al că-rul refren plin de bărbăție și de avânt a ridicat sala:

Haidem sus, cetățeni și soldați,
 Să ne strîngem la vocea Franței!
 În numele independenței sale,
 În picioare, e ora luptelor!
 S'alergăm, Francezi, sub același steag]

La Frontieră! La Frontieră!

În școalele civile din Budapesta s'au mai fie primiti de cât numai băieți, cari dovedesc progres eminent și bun, ear și din aceștia numai dacă este loc.

Brava vouă, pedagogi ai capitalei! — Norocul, că în comisia școlară a orașului s'au găsit în majoritate membri, cari au respins planul monstru și au hotărît, să stărue mai mult pentru înmulțirea școalelor, decât pentru sporirea proletarilor.

Parlament incompatibil. A devenit boală la Unguri sgîndărirea casurilor de incompatibilitate între deputați. Pe zi ce trece noue și noue casuri dau năvală pe biroul comisiei interesate. În mulțimea celor din urmă figurează acum și ministrul de honvești, baronul Fejérváry Géza și Dr. Hegedűs Loránt, fiul ministrului Hegedűs. Cel dintăiu e în incompatibilitate, ca deputat, din pricină că e și general în serviciu, ear al doilea, pentru că e membru în direcția băncii austro-ungare.

Ca cronicar, arăt și eu un cas: incompatibil e între parlament unguresc în constituirea lui de azi. Motivarea? — O știe ori și cine, chiar și Bánffy.

Și Budapesta are expoziție — de cînt. S'a deschis Sâmbăta trecută cu mari ceremonii prin însuși ministrul Darányi Náczi. Multe soiri, dar și mai multe glasuri au intrerupt vorbirea de deschidere a ministrului.

Tot mai bine acasă, fie aceea chiar și în sêcuime. Bătrânul „general” din 48—49 Czeec János, care de multă vreme petrece peste țări și mări, -- așa spun foile patriotice, — s'a hotărît să se reîntoarcă acasă, în țeara sa sêcuiască, în satul Gidófalva, unde s'a născut. Patrioții și îndoșabili consătenii lui — nu pot dormi de bucurie. Se explică.

Nebunit în gară. Ieri înainte de amiază un oficiant de dare anume Szabó Elek din Kis-Telek, pe cînd își scoțea bilet la gara din Seghedin, unde petrecuse mai mult timp, a nebunit. Prin răcnete și amenințări, alerga prin gară și prin cupele trenului, rupînd hainele de pe sine în bucăși. A fost deținut numai de cât și internat în spitalul din Seghedin. Neurocitol e în vîrstă de 48 ani.

Intunecime de soare. În 28 I. c. (Lun a) va fi — după-cum se profetește — un foarte interesant fenomen cereșc: totală intunecime de soare, ce și în țeara noastră va fi în parte vizibilă. Pe la 1 oră 29 minute luna nouă va acoperi discul soarelui și la ora 2 și 30 min. va fi intunecime totală, care va ține până seara la ora 6 și 25 minute. Fenomenul se va pute observa în-deosebi în America-de-Nord și centrală, în nordul Oceanului-atlantic, în partea nordică a Mării înghețate, în Africa, Europa și în vestul Asiei. În Budapesta, de pildă, luna nouă la 4 ore 28 minute după amiază va atinge discul soarelui, care va apune la orele 6 și 20 minute.

O rehabilitare. Ziarul rusesc „Kiewli-anine” relatează faptul reabilitării a două victime de eroare judiciară. Doi tineri țărani, numiți Khigmiak și Tșipurny, amîndoi din provincia Kiewului, au fost condamnați în 1893 la muncă silnică, fiind crezuți ca autori ai unui dublu omor.

Adevăratul asasin, fiind descoperit mai tîrziu, a fost arestat, ear cel doi țărani, cari se aflau într'o mină din Siberia, au fost grațiași și li-s'a dat din ordinul puterii suma de 1000 ruble. Această sumă a servit pentru construcția a două căștioare pentru osîndiții pe nedrept.

Mai mult încă: cei doi tineri, cari la întoarcerea lor și-au exprimat dorința de a se căsători, au primit fiecare câte 85 ruble în argint.

Krüger la Berlin. Consulul din Natal (în Norvegia), Adverhani, care tocmai acum a sosit la Copenhaga, spune, că presidentul Krüger al Transvaalului, îndată după terminarea îndelungatului răboiu, se va stabili permanent la Berlin.

Procesul vaporului „Ika”. După des-bateri de mai multe zile, tribunalul din Fiume a terminat pertractarea finală în procesul cunoscutel catastrofe, ce suferise vaporul „Ika”. Forempoșer, căpitanul vaporu-lui, a fost declarat vinovat și osîndit la patru luni de închisoare, din cari însă două luni li-se socotesc împlinite în arestul preventiv. Acusătorii particulari vor avé să-și revendice pretențiile pe calea judecătoriei civile față de pricinitorii catastrofei. Con-damnatul s'a mulțumit cu sentința, procu-rorul însă a apelat în contra ei.

Un fanatic rus. Țăranii ruși au câte odată o intensitate de viață sufletească așa de mare, un dispreț așa de mare pentru suferință, încât chiar după ce a citit cine-va pe Tolstoi și a studiat revoluțiunile ru-sești pline de fapte înspăimîntătoare, rămîne încremenit cînd aude de întâmplări ca cea următoare.

La 10 Maiu stil. nou, un țeran numit Babenko, din guvernamentul Ekatarinoslav, convins că e un mare păcătos, și că nu va pute fi scîpat decât expiînd print'o moarte dureroasă crimele sale anterioare, așeză liniștit în curtea sa o grămadă de lemne, le udă cu gaz, le dădu foc și se culcă de-a-supra. Cînd au prins de veste vecinii, era aproape ars. Omul acesta, perfect sănătos la minte, a murit explicînd prietiniilor fapta sa.

Recruții și fugiții din Transvaal. Un corespondent al zărilor „Daily Mail” care a făcut o călătorie dela Cap la Laurenço-Marques pe un steamer francez, dă amănunte asupra celor cari călătoriau cu dia-sul spre Transvaal.

Erau mai întăiu vre-o șese-zeci de ambulanțieri din Chicago, aproape toți Ir-landezii, cari mergeau cu Crucea-Roșie pe piept, să se angajeze în armata federală.

Mai era încă un grup de Canadieni francezi și mai ostili încă Engliterii de cât Irlandezii din Chicago.

În sfîrșit, același vapor transporta nouă-spre-zece Norvegieni, tot ceea-ce rămăsesse dintr'un corp scandinav angajat în armata bură și care a fost foarte mult în-cercat la Maggersfontein.

Acești bravi oameni, răniții, făcuți pri-sonieri, au găsit mijlocul de a fugi de pe vaporul de reșbel englez, unde erau deținuți în baia Simonstowa. Toți prizonierii, erau conduși din timp în timp pe plaje pentru a lua fie care câte o bae. La fie-cere bae, câți-va Scandinavi dispăreau în felul urmă-tor: în mijlocul mulțimei de deținuți, câți-va dintr'înșii se îngropau în nășip la extrema limită a apei, nelăsându-și descoperit decât gura și nasul. Complicii lor le acoperiau ca-pul cu nenumăratele adrește lăsate pe plaje în fie-care zi. Ei petreceau toată ziua în-gropați în nășip, ear îndată ce se înopăta, reușiau să fugă.

ULTIME STIRI.

Alegerile din Franța.

Paris, 20 Maiu. Ministrul de interne a primit știri despre alegerile din 82 departamente.

Republicanii au învins în 24832 comune; monarhiștii aliați cu naționaliștii în 8519 comune, ear naționaliștii (puri) în 153 comune, precum și în Paris.

Voturi au întrunit: republicanii 4.713.467, monarhiștii 2.174.323 ear naționaliștii 172.430 (în departamente).

ULTIM CUVENT.

Enrie IV. Iubia așa de mult un cal, în cât ameninșase că va spînzura pe acela care îl va anunța cel dintăiu moartea calului.

Murind calul, un Gascon se înfășia la rege și îi zise:

— Calul vostru... oh!... minunatul vostru cal...

— A murit? exolamă regele cu durere.

— Veți fi spînzurat îndată, Mălestate zise Gasconul, fiind că ați anunțat cel dintăiu moartea calului.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
 Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

Două cărțile ni-au sosit la redacție: 1. „Cântecul lui Adam când l-au scos din rai și alte versuri frumoase, păstrate din bătrâni și acum pentru întâia dată date în tipar”. 2. „Infocata și nenorocita dragoste a lui Filarot și Antusel, o povestire foarte frumoasă în versuri păstrate din bătrâni”.

Manuscrisele originale ale ambelor cărți se află la Academia-Română din București, datorite de editorul. — Au apărut de curând amândouă în editura „Librăriei Ciurcu în Brașov”, de unde se pot comanda cu 12 cr. exemplarul.

„Noua Revistă Română”, pentru politică, literatură, știință și artă, a apărut Nr. 9 de la 1 Maiu cu următorul cuprins:

— Vechile partide și noile grupări politice II. Partidul conservator. — V. R. Piekarsky, Universitățile populare. I. Aureliu Candrea: Elementele române în limbile slavice; Okonski: — El și Ea. (nuvelă). Zamfir C. Arbore: Românii, întemeietorii și civilizașii în Rusia. — Colonel P. V. Nasturel: Contribuțiunile la istoria Bucureștilor; C. Crupenski: „Amintirile” Regelui României.

I. A. Candrea Hencht: Cours complet de grammaire roumaine; C. Xen: Opiniunea publică; Stefan Braborescu: Din romanul unei vieți (nuvelă); Simeon Fl. Marian: Poesii populare despre Avram Iancu.

O privire asupra literaturii ruse din secolul al nouă-spre zecelea, de Gh. Madan. — Aprecierile presei străine asupra pescărilor. — Viitorul Ungariei pe temelul unei noue plasmă naționale. — Pictorul Murkacsy. — Procesele „Tribunei” pentru Avram Iancu. — O nouă criză.

Profil bizantin (poesie) de D. Karr. — Circumstanțe atenuante, de I. D. Marolache. — Lume și poet (poesie) de Ioan Scurtu. — Liori (poesie) de Eug. Ștefănescu. — Cuvinte din popor (vorba „ledeș”) de C. I. V. Severin. — Severin. — Tristia (poesie) de Dumitru Timiraș. — Lianeii (poesie) de A. Zamfirescu.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu dotul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.”

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni s-au trimis următoarele două cărți: Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuduceșcu, învățător Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (fieri). Se poate procura de la autor în B. Lippa. — „Povestiri și anecdote populare”, de Domișiu Dogariu, inv. dir. la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară”, editată de Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. Prețul 20 fieri și se poate procura de la numita tipografie.

„Foaia Pedagogică”, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 5 (din Maiu) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare). — Modele de lecțiuni: Cumpenile și Cântarul, Două lecții din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotația și poziția actuală a învățătorului român, de Iosif Velcean, învăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm calduros tuturor învățătorilor noștri.

Tipografia
„Tribuna Poporului”
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipăriți de bancă.	Cărți, Broșuri.	Orice tipăriți.
Invitări la nunți.	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate preturi!!

ECONOMIE

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe pietele cotesc în coroane și după 50 chilogramar' nu ca și până acum, după metrică (100 chilogram).

Prețurile dela 18 Maiu n.

In Arad:

Grâul cel mai bun	cor. 7.20
Cucuruz	5.20
Șecară	5.50
Orz	5.40
Ovăș	4.40

Cursul pieții din Arad.

Hartie-monetă română	Cump. fl.	9.48	val.
Lire turcești		18.90	
Imperiali (15 R. aur)		126.—	
Ruble rusești 100 k		5.58	
Galbeni		9.48	
Napoleon-d'or		58.50	
100 Marce germane		11.90	
Livre sterling			

S p i r t :

Spirit rafinat; cu toptanu	
„ „ cu micu	
„ brut cu toptanu	
„ „ cu mic	

Porci :

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr.
tineri 320—390 „	55—56. „
„ 250—320 „	54—55. „
„ până 250 „	54—56. „
mijlocii 240—260 „	—

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului”

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. prețul	cor. — 60 fl.
2.) „Amicu Poporului” — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	„ 1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	„ 2.—
4.) „Judecătorile cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	„ —80
5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățianu, prețul	„ 2.—
6.) „Principiile politice”, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățianu — prețul	„ 4.—
7.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	„ 2.50
8.) „Războiul pentru neatârare” și „Povestea unei coroane de oțel” ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	„ 1.20
Prețul „Coroanei”	„ 1.60
9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula născ. Truția — prețul	„ 1.—
10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, prețul	„ 1.—
11.) „Teoria Dramei” — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	„ 3.60
12.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu. Preț:	„ 1.60
13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț. Preț.	„ 5.—
14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Seeopol, preț	„ 1.50
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	„ 1.20
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Ștefu învățător în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comanda să se mai adauge de fiecare op 10 fieri spese postale.